

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Die 8. Paschæ. De Vulneribus Christi Domini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur; mors illi ultra non dominabitur.

Rom. 6. v. 9. v. 11.

Proh dolor! peccandi tempus, terminus recidendi facta est resurrectio Salvatoris.

Bern. serm. in Pasch.

DIE OCTAVA PASCHATIS. De Vulneribus Christi Domini nostri.

I.

QUas ob causas Christus Dominus vulnera sua etiam post suam resurrectionem retinere voluit? propterea, ut peccatoribus confidentiae incitamento forent. Si Paulus asseverat, Christum vitam in Cælo gloriosam agentem, causam nostram apud Patrem indefinenter agere. Vulnera ipsius totidem quasi ora sunt, queis nostrâ causa loquatur. Christus, inquit sanctorum Patrum quidam, latus suum transfixum, & vulnera nostri amore retenta Patri suo ostendit. Hæc clementiae ipsius erga nos monumenta benignitatem Patris efficaciter movent. Si peccata nostra vindictam in nos provocant, tunc Christi vulnera ipsius in nos misericordiam efficiunt.

*Semper vis-
vens ad ini-
terpellan-
dum pro no-
bis. Hebr. 7.*

25.

G

cius

Aprilis.

cius implorant. Vox vulnerum ipsius vocem scelerum nostrorum comprimit, vel inutilem reddit. Si Pater æternus justè irritatus mihi minitatur, in cor IEſu meā causā vulnerati veluti tutum asylum merecipio: ubi telis ipsius non patebo. Percutere ibi me non potest, quin & cor filij sui transverberet. Quid igitur mihi timendum?

II. Christus vulnera sua in corpore glorioſo retinere voluit, ut justis perpetuò in eum grati animi motivum effent, quemadmodum perenne ipsius in nos amoris monumentum sunt. Ex his ignominiae signis facere signa gloriæ voluit, ut nobis indicaret, se honori sibi ducere pro nobis pati. Vulnera sua retinuit, veluti memnon, quod ei in mentem revocaret, quid pro nobis egerit, eumque ad plura infuper agenda alliceret, ut beneficia sua conservaret, & in honore haberet. Hæc vulnera continua sunt amoris ipsius testimonia; quæ proin amorem nostrum animare debent. Latus hoc apertum, cor hoc perforatum, nostrum pariter amoris divini vulnera transfigere deberet. Hæc vulnera sunt veluti fornaces, unde flammæ erumpunt, quæ totum Cælestem paradisum succendunt; nec dum tamen cor meum calidum red-

reddidere, sed inter hos ignes totum glacie Aprilis.
obductum reliquere. An non tantum fri-
gus tot inter flamas prodigium est inau-
ditum? hæc vulnera in memoriam nobis
revocant, quid Christus pro nobis passus
sit; an non excitare nos debent ad quid-
vis pro ipso patiendum?

III. IESUS vulnera sua in corpore glo-
rioso retinere voluit, ut in die judicij re-
probos confunderent, & ad desperationem
adigerent, Christique cum ipsis agendi
rationem comprobarent, atque unâ con-
demnarent illam, qua reprobi erga Chri-
stum usi sunt, qui ut eorum Servator
simul, & judex comparebit. Is è vulne-
ribus suis totidem quasi fulgura vibrabit,
quæ solabuntur, & amore inflammabunt
ex una parte prædestinatos, & ex altera
reprobos terrebunt, & oppriment. Ecce!
dicet ipsis, latus meum: id transfixum
fuit pro vobis: potestisne ambigere de a-
more meo? transfixum fuit à vobis; pos-
sumne ego dubitare de ingrato vestro ani-
mo? neque vos inficiari potestis, vos om-
nis beneficij fuisse immemores. Aper-
tum fuerat cor meum, ut vestrum esset a-
sylum: vos verò eò intrare noluitis: cùm
igitur per scelera vestra ultrò vos eo exclu-
seritis, vel inviti ex eo, simul & è Cœlo,

G 2

ad

100 *Considerationes Christianæ.*

Aprilis.

ad quod vos destinaveram, æternum ex-
clusi eritis. Quantus hic fulminis iactus!
An non duritia cordis tui timorem tibi in-
cutit, ne tandem aliquando eo feriâre?

*Assuefce in timoribus, in calamitatibus, &
tentationibus tuis in IESU vulnera, velut in lo-
cum quietis, & tutum asylum configere.*

Affer manum tuam, & mitte in latu
meum, & noli esse incredulus, sed fidelis
Ioan. 20. 27.

Paret arcanum cordis per foramen cor-
poris. *Bern. Serm. 61. in Cant.*

CON-